

F.; Doppermann; Petersen, S. M.; Nimestad; Rosenørn; Schroll; Schulin; Schytte; Thune; Tillisch; Walther; Warming; Alberti; Blixen-Finecke; Christensen; Clausager; Fallesen; Feddersen; Fløe; Fønnesbech; Gad; Hage, A., Hage, S.; Hall; Hammerich; Hansen, S. A.; Højs; Høgsbro; Jagd; Jensen, R.; Jensen, S.; Jespersen; Johansen; Rahser; Rind; Klee; Knudsen; Larsen, L. C.; Rier (Hj); Lindahl; Ludvig.

Formanden: Da der er kommet idetmindste 3 Medlemmer tilstede, siden Navneopraabet blev sluttet, antager jeg, at Forhandlingerne kunne begynde.

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Forsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark.

Det Affnit, som først fattes under Forhandling, banneses af §§ 20—31 med de der til hørende Endringsforslag, Nr. 9—22.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningen skal jeg bemærke, at den vil ske i den Orden, hvori Endringsforslagene staae opførte, og at Endringsforslaget under Nr. 10 afhænger af Forslaget under Nr. 9, ligesom de Forslag, der findes opførte under Nr. 15, 16 og 17 til §§ 25 og 26, afhænge af Forslaget under Nr. 14 til § 25.

Ischering: Det første Forslag, som er stillet — de ærede Herrer ville erindre, at alle disse Forslag ere optagne i Henhold til hvad der her blev besluttet i forrige Samling — angaaer § 20. Betydningen af dette Forslag er den, at dersom vi lade Paragraphen staae, saaledes som den nu foreligger, saa vil enhver Mand, der i Henhold til Udskrivningsloven bliver udtagen til Vinten, blive i 8 Aar staaende i et saadant Forhold, at han kun kan reise, forlade Landet, kort sagt, benytte sin øvrige borgerlige Frihed, ved at modtage Tilladelse dertil fra Krigsministeriet. Naar man derimod gaaer ind paa det Forslag, jeg har stillet, giver man Krigsministeriet, ifald det benytter

den Wei, som i de senere Aar, og jeg troer med fuldkommen Ret, er betraadt, nemlig at udskrive alt Mandskab, Tid til i to Aar at overveie, om det ved nogen af de tilstedeværende Cadres, for at optage Mandskab til Brug i Krigen, har Plads for en saadan Mand. Der som nu Krigsbestyrelsen inden de to Aar ikke har henført ham til en saadan Afdeling — der staaer ikke „indøvet ham“, som der stod tidligere, men blot tilbeelt ham en saadan Afdeling — saa skal han ikke længer være i dette bundne Forhold, men han overføres til Forstærkningen og kan da benytte sin borgerlige Frihed, uden at være underkastet det, som for en stor Deel af Befolkningen er meget byrdefuld, nemlig at skulle søge Krigsbestyrelsen om Tilladelse til at reise. Tidligere var det saaledes, at kun Saamange, som bleve indøvede, bleve staaende i dette bundne Forhold; men da der kun kan indøves et saa stort Antal, som der gives Pengemidler til, kunde det blive temmelig indskrænket. Efter det af mig stillede Forslag, forlanges der ingen Indøvelse, men kun, at Krigsbestyrelsen skal have fuldkommen Bevidsthed om, hvortil den tænker sig at bruge vedkommende Mand, og derefter betegne ham som hørende til en eller anden virkelig Troppaafdeling; naar den ikke kan det, naar Planen ikke er en saadan, at den fornaaer at gjøre det efter 2 Aars Forløb, skal Manden overføres til Forstærkningen og derved gjenvinde den Frihed, som er naturlig, men som lider en væsentlig Indskrænkning ved Værnepligtsloven. Jeg kommer bestandig tilbage til den Hovedsætning, at Staten med Rette kræver, at det værnepligtige Mandskab underkaster sig de Vaand, som ere nødvendige for Forsvarsvæsenet, for et bevidst Forsvarsvæsen; men at paa den anden Side Borgernes Frihed og Statens dermed sammenhængende Udvikling, Formuesubvikling og Udvikling i enhver Retning, ogsaa kræver, at man ikke gjør denne Pligt mere behyrdende end nødvendigt, og jeg kunde gjerne sige end høist nødvendigt. Det næste Forslag, under Nr. 10, hænger jo nøie sammen dermed. — Vi komme nu til et Forslag, hvormod der har været gjort forskjellige Indsigelser; det er det, som staaer opført under Nr. 11. Det er et af de Forslag, som henter sin Berettigelse fra